

മതം എന്ത് ? എന്തിന് ?

മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അടിസ്ഥാനപരമായി അറിയേണ്ട അനിവാര്യതയാണ് സ്വന്തത്തെ കുറിച്ച് ഞാൻ ആരെന്ന തിരിച്ചറിവ്. ഇതിൽ പ്രധാനമായി അറിയേണ്ടത് മൂന്ന് കാര്യങ്ങളാണ്. ഒന്ന്, ഞാൻ എവിടെ നിന്നാണ് വന്നത് അഥവാ എന്റെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ ഉല്പത്തി എങ്ങനെയാണ് അല്ലെങ്കിൽ ആരാണ് സൃഷ്ടിച്ചത് എന്നതാണ്. രണ്ട്, മരണശേഷം എനിക്കെന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത് ജീവിതം മരണത്തോടെ അവസാനിക്കുമോ അതോ അതിനപ്പുറം മറ്റൊന്നെങ്കിലും ഉണ്ടോ ? മൂന്ന്, ഞാൻ എങ്ങനെയാണു ജീവിക്കേണ്ടത്, ജീവിതത്തിലെ എന്റെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ് ? എന്തൊക്കെ കാര്യങ്ങളാണ് എനിക്ക് ചെയ്തുകൂടാത്തത് ? ഇതെല്ലാം കൃത്യമായി അറിഞ്ഞെങ്കിലേ ശരിയാവിടം ജീവിക്കാനും യഥാർത്ഥ വിജയം കൈവരിക്കാനും സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ശാസ്ത്ര യുഗമെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് ഏതൊരറിവും ആധികാരികമായി സ്വീകരിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ അതിന് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പിൻബലമുണ്ടാകണം എന്നതാണ് അക്കാദമിക നിലപാട്. മനുഷ്യന്റെ അടിസ്ഥാന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ശാസ്ത്രം എന്തുത്തരമാണ് നൽകുന്നത് ? ഇന്നോളം നടന്നിട്ടുള്ള ശാസ്ത്ര ഗവേഷണങ്ങളെ വസ്തുതാപരമായി നാം വിലയിരുത്തിയാൽ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റേതായാലും ഇവിടെയുള്ള ജീവജാലങ്ങളുടേതായാലും എല്ലാത്തിന്റെയും ഉത്ഭവത്തിനു പിന്നിൽ ഇതെല്ലാം ആസൂത്രണം ചെയ്തു സൃഷ്ടിച്ച ഒരു ശക്തി ഉണ്ടായേ മതിയാകൂ എന്ന നിഗമനത്തിലാണ് നമ്മെ എത്തിക്കുന്നത്. അതുപോലെ മരണശേഷം നമുക്കെന്താണ് സംഭവിക്കുക, കുറ്റമറ്റ ജീവിതം നയിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെയാണു എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കു സാധിക്കുന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അസ്തിത്വാന്വേഷണത്തിന് ഇനിയുള്ള മാർഗം മതമേഖലയാണ്.

ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്നിടത്ത് ശാസ്ത്രം പരിമിതമാകുമ്പോൾ നമ്മൾ മതത്തിന്റെ മേഖലയിലേക്ക് തിരിയുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാന കാരണം പൊതുവിൽ മതങ്ങളാണ് ഇങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് എന്നതുകൊണ്ടാണ്. പക്ഷെ ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്ന ഒരടിസ്ഥാന പ്രശ്നം മതമെന്നത് ഒരേകകമായിട്ടല്ല ലോകത്ത് നിലനിൽക്കുന്നത് എന്നതാണ്. കാരണം ഏതു കാര്യത്തിനായാലും വസ്തുത ഒന്നല്ലേ ഉണ്ടാകൂ. അപ്പോൾ ഏതാണ് ശരിയായ മതം ? അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെ ഒന്നുണ്ടോ ?

ഇന്ന് ലോകത്ത് നിലനിൽക്കുന്ന മതമെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ആത്മീയ ചിന്ത എന്ന പേരിലോ നിലനിൽക്കുന്ന ഇത്തരം വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ പലതും ഏതെങ്കിലും വെക്കതികളിലേക്ക് കേന്ദ്രീകരിച്ചു നിലനിൽക്കുന്നതാണെന്ന് കാണാം. ഇത്തരത്തിലുള്ള യാതൊന്നും മുഖവിലക്കെടുക്കാൻപോലും പറ്റില്ല. കാരണം ഏറെ ബൗദ്ധികാധ്വാനമുള്ള ശാസ്ത്ര ഗവേഷണത്തിലൂടെ പോലും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ ചില വ്യക്തികൾ കേവലം അവരുടെ ചിന്തയിലൂടെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു എന്നത് യുക്തിപരമായി അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നതു വസ്തുതാപരമായി തെളിയിക്കാൻ കഴിയുന്നതോ ആയ കാര്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് അത്തരം ചിന്ത ധാരകളെ പാടെ മാറ്റിനിർത്തേണ്ടി വരും. ഇത് മാറ്റിനിർത്തിയാൽ പിന്നെ മതമേഖലയിലുള്ളത് വേദ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചു നിലനിൽക്കുന്ന മത ദർശനങ്ങളാണ്. എന്താണ് വേദ ഗ്രന്ഥം ? മനുഷ്യചിന്തക്കതീതമായി നേരത്തെ സൃഷ്ടിച്ച പോലെ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിനു അനിവാര്യമായും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഒരു ശക്തിയിൽ നിന്ന് അഥവാ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അവതീർണ്ണമായത് എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന അറിവുകളെയാണ് വേദഗ്രന്ഥം എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇവിടെയും പ്രശ്നമുണ്ട്. ലോകത്ത് വേദഗ്രന്ഥം എന്ന പേരിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥം മാത്രമല്ല നിലനിൽക്കുന്നത്, വിവിധ മതങ്ങളുടേതായി ഒന്നിലധികം വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ ഇതിലേതാണ് ശരിയായ വേദഗ്രന്ഥം ? ഇത് തിരിച്ചറിയാൻ ഒരേയൊരു മാർഗ്ഗമേയുള്ളൂ മനുഷ്യചിന്തക്കതീതമായി മനുഷ്യന്റെ അടിസ്ഥാന ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരം കൃത്യതയോടെയും വസ്തുനിഷ്ടമായും ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതായിരിക്കും ദൈവിക ഗ്രന്ഥം.

മനുഷ്യന്റെ അടിസ്ഥാന ചോദ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരത്തിനായി വിശുദ്ധ പൂർആനിയെയാണ് ഈ പഠനത്തിൽ ദൈവിക ഗ്രന്ഥം എന്ന നിലയിൽ വിലയിരുത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. കാരണം പൂർആൻ സ്വയം തന്നെ ദൈവികമെന്ന അവകാശവാദത്തോടെ നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു വേദഗ്രന്ഥമാണ്. ഇതിനുള്ള തെളിവായി പൂർആൻ തന്നെ പറയുന്ന കാര്യം ദൈവികമല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ പൂർആനിൽ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നെന്നു എന്നതാണ്. ഇതുതന്നെയാണ് പൂർആനിന്റെ ദൈവിക അളക്കുന്നതിനുള്ള മാനദണ്ഡവും. യഥാർത്ഥത്തിൽ പൂർആനിന്റെ ഈ വധം വസ്തുത തന്നെയാണോ ? ഇത് തിരിച്ചറിയാൻ മനുഷ്യന്റെ അടിസ്ഥാന ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ പൂർആൻ വിശദീകരിക്കുന്നതുതന്നെ വിലയിരുത്തിയാൽമതി.

മറ്റുപല വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും പോലെ ഉത്തരവ് ചരിത്രത്തിൽ അഭിപ്രായ വൈത്യാസങ്ങളോ വെക്കത്തെയില്ലായ്മയോ ഒന്നും ഉള്ള ഗ്രന്ഥമല്ല ഖുർആൻ. 1400 വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് ഇന്നത്തെ സൗദി അറേബ്യയിലെ മക്ക എന്ന പ്രദേശത്ത് ജീവിച്ചിരുന്ന മുഹമ്മദ് എന്ന വെക്കതിയിലൂടെയാണ് ഖുർആൻ രൂപപ്പെട്ടുവന്നത് എന്നത് ഒരു ചരിത്ര യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. ഇതിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഒരേയൊരു അഭിപ്രായ വൈത്യാസം ഖുർആൻ മുഹമ്മദ് സ്വന്തമായി എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയതാണോ ദൈവികമായി ലഭിച്ചതാണോ എന്നത് മാത്രമാണ്. മുഹമ്മദ് എന്ന വെക്കതിയിലൂടെ ഖുർആൻ രൂപപ്പെട്ടുവന്ന സമയത്തെ ആ പ്രദേശത്തിന്റെ ഭൂമിശാസ്ത്ര പരമായ പ്രത്യേകതകളും അവിടുത്തെ സമൂഹത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ പരവും സാംസ്കാരികവുമായ അവസ്ഥയും ഏറ്റവും പ്രധാനമായി മുഹമ്മദ് എന്ന വ്യക്തിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസ നിലയും ഒക്കെ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടുവേണം ഖുർആൻ പറയുന്ന കാര്യത്തിലെ വസ്തുതാപരത വിലയിരുത്താൻ. കാരണം ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വിദ്യ ഇത്രയും വികസിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഇക്കാലത്തുപോലും നമുക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കാത്ത ചില ചോദ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരത്തിനുവേണ്ടിയാണല്ലോ നാം ഖുർആനിലേക്ക് തിരിയുന്നത്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ 1400 വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് വിദ്യാഭ്യാസപരമായും സാംസ്കാരികമായും ഒക്കെ ഏറെ പിന്നാക്കം നിന്നിരുന്ന ഒരു പ്രദേശത്ത് ജീവിച്ച ഒരു വ്യക്തിക്ക് എങ്ങനെയാണു ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ വസ്തുതാപരമായി വിശദീകരിക്കാൻ സാധിക്കുക. അങ്ങനെ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് ദൈവികമല്ലാതെ മറ്റെന്താണ് ?

മനുഷ്യന്റെ അടിസ്ഥാന ചോദ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തെതാണ് എല്ലാത്തിന്റെയും ഉല്പത്തിയെ കുറിച്ച ചോദ്യം. ഇതിന് ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണപ്രകാരം ഒരു സൃഷ്ടാവിന്റെ അനിവാര്യത നമുക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടതാണ്. ഈ കാര്യംതന്നെ ഒന്നുകൂടെ സ്ഥാപിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇത് കേവലം ഈ പ്രപഞ്ചത്തിനൊരു സൃഷ്ടാവുണ്ട് എന്ന് പറയുകയല്ല ചെയ്യുന്നത് മറിച്ച് പ്രാപഞ്ചിക പ്രതിഭാസങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു സൃഷ്ടാവിന്റെ അനിവാര്യത മനുഷ്യൻ ബോധ്യം വരുന്ന രൂപത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ അത് നിഷേധിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത വിധത്തിൽ വിശദീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇതിൽ വളരെ നിർണായകമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യം പ്രാപഞ്ചിക പ്രതിഭാസങ്ങളും ജീവജാലങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളുമൊക്കെ വിശദീകരിച്ചപ്പോൾ അതെല്ലാം ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണത്തിലൂടെ കണ്ടെത്തിയപോലെ വളരെ കൃത്യതയോടെയാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. പക്ഷെ ഇതൊന്നും ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ച കാലത്ത് ഇത്ര കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല പലതും തെറ്റായ രൂപത്തിലായിരുന്നു കണക്കാക്കിയിരുന്നതും. പിന്നെങ്ങനെ മുഹമ്മദിന് ഇത് സാധിച്ചു ? ഖുർആൻ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ വൈരുദ്ധ്യമില്ല എന്നതോടൊപ്പം ഇത്തരം വിശദീകരണങ്ങളും ഖുർആൻ ദൈവികമാണെന്നതിന്റെ വ്യക്തമായ തെളിവാണ്.

ഈ പ്രപഞ്ചത്തിനൊരു സൃഷ്ടാവുണ്ട് എന്ന സാധ്യത മാത്രമല്ല ഖുർആൻ പറയുന്നത് മറിച്ച് ആ സൃഷ്ടാവിനെ കുറിച്ച് അവൻ ആരാണ് അവന്റെ അറിയും കഴിവുമെല്ലാം എന്താണ് എന്നതെല്ലാം വളരെ കൃത്യമായി തന്നെ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ കൃത്യമായി ബോധ്യമാകും ലോകത്ത് നിലനിൽക്കുന്ന മറ്റു ദൈവ സങ്കല്പങ്ങളെല്ലാം എത്ര മാത്രം ബാലിശവും അയ്യക്കിപരവുമാണെന്ന്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ശാസ്ത്രീയ രീതിപ്രകാരം പ്രപഞ്ചത്തിനൊരു സൃഷ്ടാവുണ്ടാകണമെന്നതാണ് യുക്തിയെങ്കിലും ഇത്തരം അയ്യക്കിപരമായ ദൈവ സങ്കല്പങ്ങളും ലോകത്ത് ദൈവ നിഷേധ പ്രവണത നിലനിൽക്കാൻ കാരണമായിട്ടുണ്ട്. കാരണം ഇത്തരത്തിലുള്ള പല സങ്കല്പങ്ങളും മനുഷ്യന്റെ സാമാന്യ യുക്തിക്ക് അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല.

ശാസ്ത്രത്തിന് വെക്കത്തായി ഒന്നുംപറയാൻ സാധിക്കാത്തതാണ് അസ്തിത്വാനുഭവത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യം, മരണശേഷം മനുഷ്യനെന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത് എന്നത്. ഇതിനു വളരെ മൗലികമായാ വിശദീകരണമാണ് ഖുർആൻ നൽകുന്നത്. അതിങ്ങനെയാണ് മറ്റുജീവജാലങ്ങളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം മരണത്തോടെ അവസാനിക്കുന്നില്ല, മരണശേഷം വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടു അതാണ് യഥാർത്ഥവും ശാശ്വതവുമായ ജീവിതം. ഈ ജീവിതമെന്നത് ഒരു പരീക്ഷണമാണ്. ആരാണ് സത്യവും ധർമവും അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നത് എന്ന തിരിച്ചറിയാനുള്ള പരീക്ഷണം. ഇതിൽ വിജയിക്കുന്നവർക്ക് മരണാനന്തരം ശാശ്വത സ്വർഗ്ഗവും അല്ലാത്തവർക്ക് നരകവും ലഭിക്കും. ഇതിങ്ങനെ വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ ഇതിനെല്ലാം എന്താണ് തെളിവ് എന്ന് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് പലരും ഇതെല്ലാം നിഷേധിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ നേരിട്ട് നിരീക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിലും ഈ പ്രപഞ്ചത്തിനൊരു സൃഷ്ടാവുണ്ട് എന്ന പോലെ തന്നെ ഒരു യഥാർത്ഥ്യമാണിതും. കാരണം ഈ പ്രപഞ്ചത്തിനൊരു സൃഷ്ടാവുണ്ടെങ്കിൽ ഖുർആൻ ആ സൃഷ്ടാവിൽ നിന്നുള്ള അറിവാണെങ്കിൽ അതിൽ പറയുന്ന ഇത്തരം കാര്യങ്ങളും യഥാർത്ഥ്യമായിരിക്കും എന്നത് സാമാന്യ യുക്തിയല്ലേ ? ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ചവന് ഇതിനപ്പുറത്തുള്ളതും എന്തെങ്കൊണ്ട് സൃഷ്ടിച്ചുകൂടാ ? അടിസ്ഥാനപരമായി മരണാനന്തര ജീവിതമുണ്ടെന്നത് ഈ രൂപത്തിൽത്തന്നെയാണ് ഖുർആൻ സമർത്ഥിക്കുന്നത്. ഒപ്പം മറ്റു ജീവജാലങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി മനുഷ്യരിൽ മാത്രം നിലനിൽക്കുന്ന ബുദ്ധിപരമായ സവിഷേതയും വർത്തനത്തിലെ സ്വാതന്ത്ര്യവും ഒക്കെ തിരിച്ചറിയുമ്പോഴും മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ച് ഈ ജീവിതം പരീക്ഷണമാണെന്ന ഖുർആനിക വിശദീകരണവും വസ്തുതയാണെന്ന് ബോധ്യമാകും.

എങ്ങനെ ജീവിക്കണം എന്നതാണ് അസ്തിത്വാനുഷ്ഠാനത്തിൽ നമ്മുടെ അവസാനത്തെ ചോദ്യം. ഇതിനും ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണത്തിലൂടെ കൃത്യമായ ഒരുതരം നല്ലൊരു സാധിക്കില്ലേ എന്നത് നമ്മൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞതാണ്. ഇതിനും പൂർത്തൂർ നൽകുന്ന സമഗ്രവും കുറ്റമറ്റതുമാണ്. അടിസ്ഥാനപരമായി ജീവിതത്തിൽ പാലിക്കേണ്ട മതനിയമങ്ങളെ പൂർത്തൂർ വിവരിക്കുന്നത് കേവലം ചില ആരാധനകളും ആചാരങ്ങളുമെന്ന നിലക്കല്ല മറിച്ച് ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ പൊതുവായി നിലനിൽക്കുന്ന ദൈവിക നിയമങ്ങളുടെ ഭാഗമായി മനുഷ്യജീവിതത്തെയും കൂട്ടിയിണക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ എന്ന നിലക്കാണ്. കാരണം എല്ലാം ഒരേ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിപ്പ് തന്നെയാണല്ലോ.

ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ മൊത്തത്തിൽ നോക്കിയായാലും ഇതിലെ ഓരോ കാര്യങ്ങളായി എടുത്ത് പരിശോധിച്ചാലും ഒക്കെ കാണാൻ കഴിയുന്ന ഒരടിസ്ഥാന വസ്തുതയാണ് എല്ലാം കൃത്യമായ വ്യവസ്ഥയോടെയാണ് വർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നത്. ഇതുതന്നെയാണ് ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന് ഇതെല്ലാം ആസൂത്രണം ചെയ്ത ഒരു സൃഷ്ടാവുണ്ടെന്നതിനുള്ള പ്രധാന തെളിവും. കാരണം അങ്ങനെ ഒരു ശക്തിയില്ലാതെ ഇതെങ്ങനെ സാധ്യമാകും ? അടിസ്ഥാനപരമായി കറെ പദാർത്ഥങ്ങളും അതിനെ വ്യത്യസ്ത തരത്തിൽ ചലിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഫലങ്ങളുമാണ് ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഉള്ളത്. എന്നാൽ ഇതിന്റെ കൂടെ ഇതിനെക്കാളും പ്രധാനമായി നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ് ഇതിന്റെയെല്ലാം ചലനങ്ങളെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുന്ന ചില വിവരങ്ങളും ഇതിലെല്ലാം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട് എന്ന കാര്യം. ഒരു സൃഷ്ടാവിന്റെ അനിവാര്യത അടിയുറപ്പിച്ച് സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണിത്. കാരണം ഏതൊന്നിലായാലും ഒരു വിവരം (information) രൂപപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ ഒരു ബുദ്ധി (intelligent) ഇല്ലാതെ എങ്ങനെയാണു സാധ്യമാകുക ? പൂർത്തൂർ ദൈവത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അടിസ്ഥാനപരമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യവും ഇതുതന്നെയാണ്, എല്ലാറ്റിനും അതിന്റെതായ പ്രകൃതവും അതിനനുസരിച്ച മാർഗദർശനവും നൽകിക്കൊണ്ട് സൃഷ്ടിച്ചവൻ എന്നത്. പ്രപഞ്ചത്തിലെ വ്യവസ്ഥാപിതത്വത്തിന് ഇല്ലതല്ലാത്ത മറ്റൊരു സാധ്യതയും വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. ഈ രൂപത്തിൽ മനുഷ്യജീവിതവും എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും കുറ്റമറ്റതാക്കുന്നതിനുള്ള നിയമങ്ങളാണ് പൂർത്തൂർ നൽകുന്നത്.

ചുരുക്കത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ അടിസ്ഥാന ചോദ്യങ്ങളെ പൂർത്തൂരിന്റെ അധ്യാപനങ്ങളിൽ വിലയിരുത്താൻ ശ്രമിച്ചാൽ പൂർത്തൂർ ദൈവികമാണെന്ന് ഭോധ്യവരും എന്ന പോലെ കുറ്റമറ്റ ജീവിതത്തിനുള്ള മാർഗദർശനവും അതിൽനിന്നു ലഭിക്കുമെന്നതാണ് ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഒരടിസ്ഥാന യാഥാർത്ഥ്യം.

<https://backerak.com/>